

Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ Αἰῶν τοῦ Τιμλέοντος αἰσθανόμενος, ὅτι εἶναι ἐμετικὸς, καὶ θέλων νὰ δικαιολογήσῃ τὸ πάθημά του, λέγει, «Πιστεύομεν, ὅτι οὐδὲν ἄλλως κυριευόμεθα (ὑπὸ πητυκῶν συλλήψεων) ἀμφιβάλλων καὶ ὁ ἴδιος εἰς ἓνα κάποιον τρόπον, ἂν ὀλίγον ἢ οὐδὲν ἄλλως πάσχει ἐμέσεως.

Θάρρει, θάρρει φίλτατε Τιμολέων, διότι ὁ κόσμος πιστεύει, ὅτι ὁ υἱὸς ἐκληρονόμησε τὴν ἐγγυμοσύνην τοῦ πατρὸς ἐάμενον λοιπὸν καὶ αἱ συλλήψεις νὰ ᾧσι κοινότατοι, λίαν πεζαί.

Τινὲς μᾶς ἐκάκισαν πλαγίως πως, διατὶ νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι ὁ Κύριος Καρταντζόγλους, ἀποκαθίσταται ὑλικῶς ἐκ τῆ θέσεώς του, ἐνῶ αὐτὸς ἐλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶχεν ἰδίαν χρηματικὴν κατάστασιν.

Ἀπαντῶμεν, ὅτι τὰ μὲν χρήματά του, τὰ ὅποια ἔερεν, τὰ μετεχειρίσθη εἰς ἰδίαν του χρῆσιν ὁ ἄνθρωπος

Ἐν τούτοις ἀκριβῶς καὶ ὄχι τόσο εὐσυνείδητα μᾶς ἰωλεῖ γιώσεις, τὰς ὁποίας δὲν ἔφερεν μεθ' ἑαυτοῦ ἢ Καρταντζόγλους.

Πόσον ἀγαθὸς εἶναι ὁ Π. Σουτζός· μόνος, αὐτοπροϊρέτως ἐν προομιῇ τῆς τελευταίας ἐπιφυλλίδος του, λέγει, . . . «χαίρομεν δὲ οἱ ἀδελφοὶ ποιηταί, διότι ὑπὲρ τῶν ἐλλήνων ἐδαπανήσαμεν, ὅην ὁ Θεὸς ἔδωκεν ἡμῖν μικρὰν χορηγίαν νοῦς. . .» Σᾶς συλληπούμεθα, ἰδελφοὶ ποιηταί! διότι ἐδαπανήσατε ὅ,τι δὲν δύνασθε ν' ἀνακτήσητε πέον, διότι πλοῦτος μὲν, δόξα δὲ ἀνακτᾶται ὁ νοῦς ὅμως

Ἐπέταξε σὰν τὸ πουλί,
Ὅπου 'ταν μέσα στὸ κλουβί.
Καὶ πάει, πάει, πάει*
Ἐκεῖ ποῦ δὲ γυρνάει.

Δ. Ν. ΒΡΑΣΙΑΝΟΣ

Τὴν ἀξιόλογον καλλιγραφίαν τοῦ φιλοπόνου νέου Κ. Μ. Σακορράφου, συνιστῶμεν πρὸς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις — οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ προμηθευθῶσιν αὐτήν, ἀπευθύνονται πρὸς τὸν ἴδιον ἐκδότην ἐν Ἀθήναις, παρὰ τῇ Διευθύνσει τῶν Ταχυδρομείων.

Τὸ παρὰ τοῦ Κυρ. Σ. Γκαρπολά ἐκδοθὲν μηνολόγιον, ὁ Καζαμίας, συνιστῶμεν ὡς τὸ συστηματικότερον καὶ ἐντελέστερον τῶν παρ' ἡμῖν ἐκδιδομένων.